

ning af, at Konseilspræsidenten for Gud ved hvilken Gang atter gentog Tallene, han havde faaet fra Administrationen paa Orlogsværftet, sige, at man skal være varsom med Tal. De ere ikke saa lige at forstaa, det kommer an paa, hvordan de ere blevne til. Jeg har min stille Tvivl om, at Kommissionens Tal ere byggede paa rigtige Forudsætninger, naar den er kommen til det Resultat, den er kommen til. Jeg mener, at Kommissionens Resultat ikke passer for de private Erhverv. Men for Resten vil jeg sige, at naar man har denne Angst for at tilvejebringe ordentlige Lønninger i de offentlige Værksteder af Hensyn til de private Erhverv, forstaaer jeg det ikke. Det, det kommer an paa, er, om det i og for sig er en passende Lønning, der bydes. Er Lønnen daarlig i det private Erhverv, vedkommer det i og for sig ikke Staten. Staten har en Pligt til at lønne sine Folk ordentligt, det er det, der er Spørgsmaal om her. Saa har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgt Ordføreren, om han ansaa en Løn af 3 Kr. om Dagen for passende. Det sagde han Nej til. Jeg har nogle ganske faa Tal liggende for mig, de omfatte omtrent 800 af Statens Arbejdere. Deraf ere højst 250 paa en Dagløn af 3 Kr. 80 Ø., 125 paa 3 Kr. 40 Ø., 134 paa 3 Kr. 25 Ø., 125 paa 3 Kr. 10 Ø. og 128 paa 3 Kr. Men foruden dem er der mange Folk, som ikke ere fast ansatte, de maa da arbejde for 3 Kr. om Dagen, fordi de møde ude ved Arbejdsporthene og ere begærlige efter at komme ind og tjene den Dagløn paa 3 Kr. Det er sørgeligt, at det er saaledes, og hvis man siger, at man kan faa andre, er det sandt, men det besmykker ikke Statens Stilling, at den skyder sig ind under, at den ikke vil betale sine Folk ordentligt under Hensyn til den daarlige Løn i den private Industri.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Der er udtalt Beklagelser og Bebrejdelser over, at der ikke har været Arbejdere i den nedsatte Kommission. Den Bebrejdelse rammer ikke mig, den bør det ærede Medlem rette mod min Forgænger, som paa en vis Maade var hans politiske Meningsfælle. Det ærede Medlem skulde have be-

nyttet sig af det intime Forhold mellem det daværende Ministerium og Socialdemokraterne til at sørge for, at der kom nogle Arbejdere ind i Kommissionen. De, som sad i Kommissionen, ere beordrede derind af min Forgænger. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) har sandelig ingen Ret til at betvivle de Tal, som ere anførte i Kommissionens Betænkning. Og naar det ærede Medlem kaster en saadan Skygge over Kommissionens Medlemmer og mener, at Tallene ere urigtige, burde det ærede Medlem vise, hvori disse Urigtigheder bestaa. Det har det ærede Medlem ikke kunnet. Han har ikke Kommissionens Betænkning, og han burde ikke paa Forhaand have udkastet den Sigtelse mod Kommissionens Medlemmer, at de ikke have gjort et samvittighedsfuldt Arbejde, det er der ingen Anledning til, og det vil jeg nedlægge en Indsigelse imod.

Martin Olsen: Jeg sagde det, fordi jeg slutter fra Fortiden (*Forsvarsministeren* [Berntsen]): Det var en daarlig Bevisgrund. Nej, den var ikke saa daarlig.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 117—125 til § 22 af *Forsvarsministerens*, tiltraadte af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 udenfor Udvalgets Liste af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af *Udvalget* (se foran),

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 193 til § 26 af et *Mindretal* (N. C. Christensen, K. M. Klausen og Marott)

forkastedes med 58 Stemmer mod 19.

Det Afsnit, der dernæst sattes til Forhandling, var det *Marinemini*steriet vedkommende, nemlig Ændringsforslag Nr. 126—141 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 975 ff.) til Lovforslagets § 23, hvortil høre